

A TÁRSAS VÁLLALKOZÁSOK GYAKORLATI REFLEXIÓI AZ ÚJ POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYVVEL KAPCSOLATOS VÁLTOZÁSOKRA

ROMÁN RÓBERT

Eszterházy Károly Egyetem
Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar
Gazdaságtudományi Intézet
roman.robert@uni-eszterhazy.hu

Összefoglalás

A harmadik társasági törvényt felváltó Polgári törvénykönyv önálló könyvben szabályozza a jogi személyekre vonatkozó rendelkezéseket, és ezen harmadik könyv rendezi normatív struktúrájában a jogi személyek általános szabályait, majd a gazdasági társaságok joganyagát is. A társasági jogi rész szerkezeti felépítését illetően változatlan maradt, hiszen a közös szabályokat követik az egyes társasági formákra vonatkozó rendelkezések. A joganyag tehát az eddigi kétlépcsős rendszerről áttért a háromlépcsős rendszerre, mely a szabályok önismétlését igyekeznek kizárni. A társaságok alapítása során a Ctv. rendelkezései – módosításokat követően – hatályban maradtak, mint ahogyan a cégbejegyzési és változásbejegyzési kérelmek szabályozását biztosító miniszteri rendelet is. A gyakorlati változások előhívói lényegében a korlátozott felelősségű társaságok tekintetében elvárt jegyzett tőke felemelése és a szigorodó cégbírósági gyakorlat, továbbá a kényszersztörlési eljárások mindennapi megjelenése.

Kulcsszavak: társasági jog, társas vállalkozások, vezető tisztségviselő, cégjogi szabályozás, kényszersztörlés

1. Bevezetés

Már a rendszerváltás idején felmerült a gondolat azzal kapcsolatosan, hogy a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény helyett egy új Ptk.-ban kellene rendezni a magánjog főbb vonulatát. A korábbi Ptk. a bevezető rendelkezéseket követően a személyek joga, a tulajdonjog, a kötelmi jog – benne a kártérítési joggal – és az öröklési jog fejezeteit tartalmazta, melyet a záró rendelkezések követtek.

Az új Ptk. jóval bővebb lett, hiszen a korábban önálló törvényben rendezett családjog integrálásra került, és a családjogi könyvben nyert szabályozást, és ehhez hasonlóan a társasági jog is bekerült ebbe a joganyagba. Szó volt arról is, hogy a munkajogi szabályozás tekintetében legalább az individuális munkajog inkorporálásra kerül – nyilván a közszolgálati jog a kódexen kívül maradt volna –, de erre végül nem került sor, noha a munkajogi szabályozás terén a szerződéses viszonyrendszer háttérére mellőzhetetlen a Ptk. rendelkezéseinek alkalmazhatósága.

Az új Polgári törvénykönyv azonban nem lehet meg Ptké. nélkül, hiszen a jogalkotónak irányt kell mutatni abban a tekintetben, hogy meddig kell a régi, és mikortól az új Polgári törvénykönyv rendelkezéseit alkalmazni. Ezen rendelkezések azonban eltérőek, és attól függenek, hogy melyik belső jogterületről beszélhetünk, hiszen a családjogi normák, a kötelmi jogi szabályok, az öröklés vagy a társasági jog terén nem mindegy, hogy meddig kell a régi, és mikortól az új szabályokat alkalmazni. A szabályozás jellegéből fakadóan nyilvánvalóan lesznek olyan – elsősorban kötelmi jogi – jogviták, melyek kapcsán még évtizedek múlva is a régi Ptk.-t kell alkalmazni.

Az új Ptk. maga után vonta szinte a teljes magyar magánjog átalakítását és részbeni modernizálását. A minta egyrészt a holland Ptk. volt, de nem vitatottan visszanyúltak a kodifikátorok a századforduló joganyagához és a háború előtti magyar szakirodalomhoz, ezzel is megteremtve a magyar magánjog tulajdonképpeni jogfolytonosságát.

2. A jogi személyekkel kapcsolatos rendelkezések a Ptké.-ben

2.1 Általános rendelkezések

A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény III. fejezete rendelkezik a Ptk. Harmadik könyvéhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről, melynek 3. pontja a jogi személyek általános szabályaival kapcsolatos rendelkezéseket érinti.

Azon jogi személynek, amelynek a nyilvántartásba vételi eljárása – ideértve a változás bejegyzésére irányuló eljárást, az átalakulást, az egyesülést és a szétválást is – a Ptk. hatálybalépésekor folyamatban van, a 2014. március 14-én alkalmazandó jogszabályoknak kell megfelelnie. Ha a Ptké. az egyes jogiszemély-típusok esetén

eltérően nem rendelkezik, a Ptk. hatálybalépésekor a nyilvántartásba már bejegyzett, valamint a bejegyzés alatt álló jogi személy a Ptk. hatálybalépését követő első létesítőokirat-módosítással egyidejűleg köteles a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködéséről dönteni, és az erről szóló döntéshozó szervi határozatot is köteles a nyilvántartó bírósághoz benyújtani. A jogi személynek a Ptk. rendelkezéseit a fenti döntéstől, ennek hiányában 2015. március 15-étől kell alkalmaznia, és ezt követően létesítő okirata nem tartalmazhat a Ptk. rendelkezéseivel összhangban nem álló rendelkezést. A Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködés időpontját követően hozott döntéshozó szervi határozatok bírósági felülvizsgálatára a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ptk. hatálybalépésekor működő, a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényben nevesített állami vállalat, tröszt, egyéb állami gazdálkodó szerv, egyes jogi személyek vállalata, valamint a leányvállalat a 2014. március 14-én hatályos, rá vonatkozó jogszabályok szerint működhet tovább, azonban ilyen típusú jogi személyek nem alapíthatóak. A közös vállalatra a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 2014. március 14-én hatályos 333. § (7) bekezdését kell alkalmazni.

E kötelezettség nem terheli a Ptk. hatálybalépésekor jogutód nélküli megszűnési eljárás alatt álló jogi személyt, továbbá azt, amely a hatálybalépést követően kerül jogutód nélküli megszűnési eljárás alá, feltéve, hogy a jogi személyt a nyilvántartásból törlik. Ha a jogi személy törlésére nem került sor, és a fentiekben részletezett rá irányadó határidő már eltelt, a jogi személy a továbbműködésével összefüggő kötelezettségeit a megszűnési eljárás jogerős befejezésétől számított harminc napon belül köteles teljesíteni.

A Ptk. 3:35. §-a alkalmazásában a jogi személy szervei által hozott határozat ellen a Ptk. hatálybalépését követően is csak az a tag vagy alapító kérheti a bíróságtól a határozat hatályon kívül helyezését, aki a határozathozatal során szavazati joggal rendelkezett, vagy a határozathozatal tekintetében alapítói jogokat gyakorolhatott. A különleges jogállású, illetve a tagsági, alapítói jogokkal csak részben rendelkező személyek csak az érintettségük esetén és csak annyiban kérhetik a sérelmezett határozat hatályon kívül helyezését, amennyiben az rájuk nézve jogot vagy kötelezettséget állapít meg, ezeket kiterjeszti vagy korlátozza, illetve megszünteti. A keresetindításra vagy a jogi személy határozata ellen benyújtott kereset tárgyában meghozott ítélet elleni felülvizsgálat kezdeményezésére való jogosultságnak, keresetösségi jognak, illetve perbeli legitimációnak a per során folyamatosan, a per befejezéséig – ideértve e rendkívüli jogorvoslatot is – fenn kell állnia. Ha a keresetindítási jogot megalapozó jogviszonyban bekövetkezett változás folytán – a jogutódlás esetét kivéve – a keresetindítási

jog megszűnik, a bíróság a pert megszünteti. Ha a pert a másodfokú bíróság vagy a felülvizsgálat során a Kúria szünteti meg, a másodfokú bíróság, illetve a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve a jogerős ítéletet végzéssel teljes egészében vagy abban a részében, amelyre a megszüntetés oka fennáll, hatályon kívül helyezi.

A Ptk. 3:37. §-ának alkalmazásában a határozat hatályon kívül helyezését kimondó bírósági ítélet hatálya annak jogerőre emelkedésével áll be. A jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezésének meghozatalára, visszamenőleges hatállyal történő hatályon kívül helyezésére a Ptk. hatálybalépését követően csak akkor van lehetőség, ha jogszabály a bíróság számára ilyen hatályú határozat meghozatalát lehetővé teszi.

2.2. A gazdasági társaságok, az egyesülés, valamint egyes cégformák

A Ptk. hatálybalépésekor a cégjegyzékbe bejegyzett, valamint bejegyzés alatt álló gazdasági társaság a Ptk. hatálybalépését követő első létesítőokirat-módosítással egyidejűleg köteles a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködéséről dönteni, és a legfőbb szervi határozatot a cégbírósághoz benyújtani. A gazdasági társaságnak a Ptk. rendelkezéseit ezen döntés időpontjától, ennek hiányában közkereseti társaság és betéti társaság esetén 2015. március 15-étől, korlátolt felelősségű társaság, részvénytársaság és egyesülés esetén 2016. március 15-étől kell alkalmaznia, és ezt követően létesítő okirata nem tartalmazhat a Ptk. rendelkezéseivel összhangban nem álló rendelkezést. A létesítő okiratot a Ptk.-val összefüggésben nem kell módosítani, és erre vonatkozóan társasági határozatot sem kell csatolni, ha annak módosítása csak abból az okból volna szükséges, hogy a létesítő okirat – általános hivatkozásként – a Gt. rendelkezéseire utal. Közkereseti társaság és betéti társaság esetében nincs szükség továbbá a létesítő okirat módosítására kizárólag annak érdekében sem, hogy a létesítő okirat a társaság vezető tisztségviselőjét ügyvezetőként nevesítse. Ha azonban a létesítő okirat egyéb okból módosul, a társaság köteles ezen változást is azon átvezetni. Illeték és közzétételi költségtérítés megfizetése nélkül lehet a cégbírósághoz benyújtani változásbejegyzési kérelmet, feltéve, hogy az ahhoz csatolandó létesítő okirat módosítása kizárólag a Ptk. rendelkezéseire történő igazítás, illetve a Ptk. eltérést engedő szabályainak alkalmazása miatti módosításokat tartalmaz. Ha a cég egyéb cégadatot érintő változást is bejelent, abban az esetben is csak az e cégadat módosítására vonatkozóan egyébként fizetendő illetéket és közzétételi költségtérítést kell fizetni.

A Ptk. hatálybalépésekor bejegyzett vagy bejegyzés alatt álló azon korlátolt felelősségű társaság esetén, amelynek jegyzett tőkéje nem éri el a hárommillió forintot, legkésőbb 2017. március 15-éig köteles a törzstőkéjét megemelni vagy átalakulni, egyesülni azzal, hogy a tőkeemelésről a Ptk. rendelkezéseinek alkalmazásával határozhat. A döntésig a társaságnak a Gt. rendelkezéseit kell alkalmaznia. A társaságnak a döntéssel egyidejűleg kell döntenie a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködéséről. Mindezek megfelelően irányadóak azon cég esetében is, amelyre jogszabály a korlátolt felelősségű társaságokra vonatkozó rendelkezések alkalmazását írja elő.

A Ptk. hatálybalépését követően nyilvánosan működő részvénytársaság már nem alapítható, nyilvánosan működő részvénytársaság bejegyzése iránti kérelem nem nyújtható be. A Ptk. hatálybalépésekor a cégnyilvántartásba bejegyzett vagy bejegyzés alatt álló olyan nyilvánosan működő részvénytársaság, amelynek részvényei nincsenek bevezetve a Ptk. szerinti tőzsdére, köteles részvényeit 2016. március 15-éig a tőzsdére bevezetni vagy működési formájának megváltoztatásáról, illetve átalakulásáról, egyesüléséről határozni. A Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködés időpontjának napját megelőzően hozott társasági határozatok bírósági felülvizsgálata a Gt. rendelkezéseit kell alkalmazni.

3. Néhány társaságalapítási szabály az új Ptk.-ban

3.1. Általános szabályok

Gazdasági társaság közkereseti társaság, betéti társaság, korlátolt felelősségű társaság vagy részvénytársaság formájában alapítható, tehát maradt a társasági törvényből jól ismert formakényszer, ami nem probléma, az viszont annál inkább, hogy a társasági jogi paletta nem bővült, álláspontom szerint a betéti részvénytársaságokat be kellett volna vezetni nyugat-európai mintára a magyar jogrendszerbe. A gazdasági társaság nevében a gazdasági társaság formájára vonatkozó elnevezést – változatlanul – fel kell tüntetni. Nem érte váratlanul a jogalkalmazást az sem, amikor azt olvashatja, hogy természetes személy egyidejűleg egy gazdasági társaságban lehet a társaság korlátlanul felelős tagja. Kiskorú személy gazdasági társaság korlátlanul felelős tagja nem lehet. Közkereseti társaság, betéti társaság és egyéni cég nem lehet gazdasági társaság korlátlanul felelős tagja. Nyilvánosan működő részvénytársaság kivételével nem lehet gazdasági társaság tagja, aki eltiltás hatálya alatt áll. A bíróságok tehermentesítésének elősegítése érdekében társasági jogi jogvitára a létesítő okiratban

vagy a jogvitában érintett személyek megállapodásában választott bírósági eljárás köthető ki. Társasági jogi jogvitának minősül a gazdasági társaság és a tagja vagy volt tagja közti, a társasági jogviszonyból eredő jogvita, ideértve a társasági szervek által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatának kezdeményezését, továbbá a tagok társasági jogviszonyával kapcsolatos, egymással szemben keletkezett jogvitája, valamint a gazdasági társaság és a vezető tisztségviselő vagy felügyelőbizottsági tag közötti, a vezető tisztségviselői vagy a felügyelőbizottsági tagsági jogviszonyból eredő jogvita is ide tartozik.

A gazdasági társaság létesítő okirata – a részvénytársaság és az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság kivételével – a társasági szerződés. A részvénytársaság létesítő okirata az alapszabály, az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságé az alapító okirat. A létesítő okiratot valamennyi alapító tagnak alá kell írnia. A tag helyett a társasági szerződést közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt meghatalmazással rendelkező képviselője is aláírhatja. A létesítő okiratot közjegyzői okiratba ügyvéd, illetve valamelyik alapító jogtanácsosa által ellenjegyzett magánokiratba kell foglalni. Ha a társaság székhelye nem azonos a társaság központi ügyintézésének helyével, a létesítő okiratban a központi ügyintézés helyét is meg kell jelölni. A létesítő okiratban a társaság telephelyét és fióktelepét fel kell tüntetni, ha annak a nyilvántartásba való bejegyzését a társaság kéri. Ha jogszabály valamely gazdasági tevékenység gyakorlását hatósági engedélyhez köti, a társaság e tevékenységet a jogerős hatósági engedély alapján kezdheti meg. Jogszabály által képesítéshez kötött tevékenységet a gazdasági társaság akkor végezhet, ha az e tevékenységben személyes közreműködést vállaló tagja vagy a társasággal munkavégzésre irányuló polgári jogi vagy munkajogi jogviszonyban álló legalább egy személy a képesítési követelménynek megfelel. Ha a tag a létesítő okiratban vállalt vagyoni hozzájárulását az előírt időpontig nem szolgáltatja, az ügyvezetés harmincnapos határidő kitűzésével és a jogkövetkezmények feltüntetésével felszólítja a tagot a teljesítésre. A harmincnapos határidő eredménytelen elteltével a vagyoni hozzájárulását nem teljesítő tag tagsági jogviszonya a határidő lejáratát követő nappal megszűnik. A tagsági jogviszony megszűnését az ügyvezetésnek a volt taggal közölnie kell. A vagyoni hozzájárulás teljesítésének elmulasztásával a gazdasági társaságnak okozott kárért a volt tag a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség szabályai szerint felel. Semmis a létesítő okirat olyan rendelkezése, amely a vagyoni hozzájárulás teljesítésének elmulasztása esetére az e törvényben meghatározottnál a tagra nézve enyhébb következményeket ír elő. Nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként követelés is szolgáltatható, ha azt az adós elismerte, vagy az jogerős bírósági határozaton alapul. A tag munkavégzésre, személyes közreműködésre vagy szolgáltatásra irányuló köte-

lezettségvállalása nem lehet nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás. Azok a tagok, akik valamely tag nem pénzbeli vagyoni hozzájárulását tudomásuk ellenére a szolgáltatáskori értéket meghaladó értékkel fogadták el, az ebből eredő károkért a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást teljesítővel egyetemlegesen felelnek a társasággal szemben a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség szabályai szerint. A létesítő okiratnak az ezen szabályokkal ellentétes rendelkezése semmis.

3.2 Eltérések a korlátozott felelősségű társaságok esetén

A kft.-k esetében továbbra sem lehet a tagokat nyilvános felhívás útján gyűjteni. A törzsbetét a tag vagyoni hozzájárulása. A tagok törzsbetétei különböző mértékűek lehetnek; az egyes törzsbetétek mértéke nem lehet kevesebb százezer forintnál. Minden tagnak egy törzsbetéte lehet. Itt nem említi – érthetetlen módon – a Ptk. azt, hogy annak tízezerrel maradék nélkül oszthatónak kell lennie, noha ez a szabály már az 1988. évi VI. törvényben is így volt benne. Ha egy törzsbetét szolgáltatására több személy közösen vállal kötelezettséget, a kötelezettséget vállaló személyeket a törzsbetét szolgáltatásának kötelezettsége egyetemlegesen terheli. A törzsbetétek összege a törzstőke, amely nem lehet kevesebb hárommillió forintnál. Ha a társasági szerződés úgy rendelkezik, hogy a nyilvántartásba vételi kérelem benyújtásáig valamelyik tag a pénzbetétének felénél kisebb összeget köteles befizetni, vagy a társasági szerződés a nyilvántartásba vételi kérelem benyújtásáig be nem fizetett pénzbeli vagyoni hozzájárulás szolgáltatására a társaság nyilvántartásba vételétől számított egy évnél hosszabb határidőt állapít meg, a társaság mindaddig nem fizethet osztalékot a tagoknak, amíg a ki nem fizetett és a tagok törzsbetétére az osztalékfizetés szabályai szerint elszámolt nyereség a tagok által teljesített pénzbeli vagyoni hozzájárulással együtt el nem éri a törzstőke mértékét. Ezen esetben a tagok a még nem teljesített pénzbeli vagyoni hozzájárulásuk összegének erejéig kötelesek helytállni a társaság tartozásaiért. Ha alapításkor a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás értéke eléri vagy meghaladja a törzstőke felét, a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást a nyilvántartásba vételi kérelem benyújtásáig teljes egészében a társaság rendelkezésére kell bocsátani. Ha a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást a társaság alapításakor nem bocsátották teljes egészében a társaság rendelkezésére, a fennmaradó nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást a társasági szerződésben meghatározott időpontig kell szolgáltatni. A társasági szerződésnek a nyilvántartásba vételtől számított három évnél hosszabb határidőt megállapító rendelkezése – a három évet meghaladó részében – semmis.

A kft.-k esetében a tag javára történő kifizetések kapcsán az rögzíthető, hogy a társaság saját tőkéjéből a tagok javára, azok tagsági jogviszonyára figyelemmel kifizetést a társaság fennállása során kizárólag a Ptk.-ban meghatározott esetekben és – a törzstőke leszállításának esetét kivéve – az előző üzleti évi adózott eredménnyel kiegészített szabad eredménytartalékból teljesíthet. Nem kerülhet sor kifizetésre, ha a társaság helyesbített saját tőkéje nem éri el vagy a kifizetés következtében nem érné el a társaság törzstőkéjét, továbbá ha a kifizetés veszélyeztetné a társaság fizetőképességét. A pénzbeli és a nem pénzbeli vagyoni értékű juttatás egyaránt kifizetésnek minősül. Azokat a kifizetéseket, amelyeket a fenti rendelkezések ellenére teljesítettek, a társaság részére vissza kell fizetni. Mindezeket megfelelően alkalmazni kell abban az esetben is, ha a tag nem a tagsági jogviszonyára tekintettel részesül kifizetésben. A tagot a társaságnak a tag javára történő kifizetések céljából felosztható és a taggyűlés által felosztani rendelt saját tőkéjéből a törzsbetétek arányában meghatározott összeg – az osztalék – illeti meg. Osztalékra az a tag jogosult, aki az osztalékfizetésről szóló döntés meghozatalának időpontjában a társasággal szemben a tagsági jogok gyakorlására jogosult. A tag osztalékra a már teljesített vagyoni hozzájárulása arányában jogosult. A taggyűlés az osztalékfizetésről a beszámoló elfogadásával egyidejűleg határoz. A taggyűlés két, egymást követő beszámoló elfogadása közötti időszakban osztalékkelőleg fizetéséről határozhat, ha közbenső mérleg alapján megállapítható, hogy a társaság rendelkezik osztalék fizetéséhez szükséges fedezettel, továbbá a kifizetés nem haladja meg a közbenső mérlegben kimutatott adózott eredménnyel kiegészített szabad eredménytartalék összegét, és a társaságnak a helyesbített saját tőkéje a kifizetés folytán nem csökken a törzstőke összege alá. Osztalékkelőleg fizetésére az ügyvezető tesz javaslatot. Ha a társaságnál felügyelőbizottság működik, az ügyvezető javaslatához a felügyelőbizottság jóváhagyása szükséges. Ha az osztalékkelőleg kifizetését követően elkészülő éves beszámolóból az állapítható meg, hogy osztalékfizetésre nincs lehetőség, az osztalékkelőleget a tagok kötelesek visszafizetni. Semmis a társasági szerződés olyan kikötése, amely a társaság által teljesített kifizetésekre a fentiekben foglaltaknál a tagokra nézve kedvezőbb szabályokat állapít meg.

4. Tag, vezető tisztségviselő eltiltása

Az új Ptk. hatályba lépésével egyidejűleg kiegészült a cégnyilvánosságról, bírósági cégeljárásról és végelszámolásról szóló 2016. V. törvény I. fejezet egy 7. címmel, mely szerint a cégbíróság eltiltja azt a személyt, akinek felelősségét a felszámolási vagy kényszersztörlési eljárás során ki nem elégített hitelezői követelésért a bíróság

jogerősen megállapította, és a jogerős bírósági határozat szerinti fizetési kötelezettségét nem teljesítette, valamint aki a gazdasági társaság tartozásáért való korlátlan tagi helytállási kötelezettségének nem tett eleget, vagy akivel mint vezető tisztségviselővel szemben a cégbíróság pénzbírságot szabott ki, és a jogerős határozat szerinti fizetési kötelezettségét nem teljesítette, feltéve hogy a vele szembeni végrehajtás eredménytelen volt. Az eltiltásnak az a szankciója, hogy az eltiltott személy nem szerezhet gazdasági társaságban többségi befolyást, nem válhat gazdasági társaság korlátlanul felelős tagjává, egyéni cég tagjává, továbbá nem lehet cég vezető tisztségviselője (képviselője). A fentiek alkalmazásában eredménytelennek minősül a végrehajtás, ha a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott végrehajtói letiltás, illetve hatósági átutalási megbízás nem vezet eredményre, és az adósnak nincs a bírósági végrehajtásról szóló törvény alapján lefoglalható vagyontárgya. A cégbíróság a végrehajtó, illetve a végrehajtást foganatosító egyéb hatóság (bíróság) elektronikus értesítése, illetve elektronikusan megküldött foglalási jegyzőkönyv alapján hivatalból meghozott végzésével eltiltja az érintett személyt.

Ha a cég cégjegyzékből történő törlésére kénysztörlési eljárásban kerül sor, a cégbíróság – csak cégtörvényben meghatározott kivétellel – eltiltja azt a személyt, aki a kénysztörlési eljárás megindításának időpontjában vagy az azt megelőző évben vezető tisztségviselő, korlátlanul felelős tag, korlátolt tagi felelősséggel működő gazdasági társaságban többségi befolyással rendelkező tag volt. Az eltiltott személy a cég jogerős törlését követő öt évig nem szerezhet gazdasági társaságban többségi befolyást, nem válhat gazdasági társaság korlátlanul felelős tagjává, egyéni cég tagjává, továbbá nem lehet cég vezető tisztségviselője. Ezen szabályt kell megfelelően alkalmazni, ha a cég törlésére felszámolási eljárásban történő megszüntetést követően kerül sor, azonban a felszámolási eljárást kénysztörlési eljárás előzte meg.

Az eltiltás időbeli hatálya az eltiltást kimondó határozat jogerőre emelkedése napjától számított öt év. Az érintett cég cégjegyzék adatai között az eltiltásra vonatkozó tényeket a jogerőre emelkedés napjától kell feltüntetni. Ha ugyanazon személyt több cég vonatkozásában is eltiltják, az eltiltás időbeli hatálya az utolsó eltiltás kezdő időpontjához igazodik. Az eltiltás hatálya alatt az eltiltás kezdetének napján már fennálló tagsági befolyás mértéke vagyoni szolgáltatás ellenében történő átruházással, ajándékozással nem növelhető – kivéve, ha az így létrejövő befolyás nem éri el a többségi befolyás mértékét –, tilalom alá eső befolyás újonnan nem szerezhető. Vezető tisztségviselő eltiltása esetén, ha a vezető tisztségviselő az eltiltást kimondó határozat meghozatalának a napján az érintett cég bejegyzett képviselője, a cégbíróság – az eltiltásra vonatkozó tények feltüntetése mellett – a vezető tisztségviselőt

egyben törli a cégjegyzékből. Az eltiltás hatálya alatt álló vezető tisztségviselőt a cégbíróság automatikus végzéssel törli mindazon cég fennálló cégjegyzékadatai közül, ahol mint vezető tisztségviselő szerepel. Az eltiltás tényének, kezdetének és végének cégjegyzékbe történő bejegyzésére ebben az esetben már nem kerül sor. Ha a további érintett cég székhelye más cégbíróság illetékességi területén van, a cégbíróság elektronikus úton hívja fel az illetékes cégbíróságot a vezető tisztségviselő automatikus végzéssel történő törlésére. A vezető tisztségviselő e bekezdés szerinti törlésével szemben fellebbezésnek és felülvizsgálatnak van helye. Ha a vezető tisztségviselő cégjegyzékből való törlésével a cégjegyzékbe bejegyzett vezető tisztségviselők száma az adott cégformára vonatkozó szabályok szerint előírt mérték alá csökken, vagy a cégnek nem marad vezető tisztségviselője, a cégbíróság a törléssel egyidejűleg felhívja a céget, hogy hatvan napon belül jelentse be az új vezető tisztségviselő személyét. Ha a cég ennek nem tesz eleget, a cégbíróság hivatalból törvényességi felügyeleti eljárást folytat le azzal, hogy figyelmeztetés alkalmazására nem kerül sor. Ha olyan személy eltiltását kell feltüntetni a cégnyilvántartásban, aki ugyanazon cég vonatkozásában már eltiltás hatálya alatt áll, a cégbíróság az újabb eltiltás cégjegyzékbe történő bejegyzését mellőzi. Az eltiltásra vonatkozó tények feltüntetésének nem akadályá, hogy az érintett cég vagy az eltiltással érintett személy a cégjegyzékből az eltiltást megelőzően törlésre került. A fentiek körében vezető tisztségviselő alatt a cég által megválasztott végelszámolót is érteni kell.

5. A kényszersztörlés – az indokolás tükrében

A Ctv. megszüntette a kényszer-végelszámolás intézményét. Helyette – speciális törvényességi felügyeleti eljárásként – az ún. kényszersztörlési eljárás került bevezetésre. A törvényi eljárási szabály felülvizsgálata kettős célt szolgált. Egyrészt az új eljárási rend megszüntette a felesleges bírósági eljárásokat (hiszen a kényszer-végelszámolási eljárások általában nem vezettek eredményre, felszámolási eljárás elrendelésére került sor), másrészt lehetőséget biztosít arra, hogy a cégjegyzéket terhelő, ténylegesen nem működő, kiüresített cégek a cégjegyzékből gyorsan kivezethetők legyenek. Az eljárás központi eleme, hogy a kényszersztörlés alá került cégek vagyona felmérésére – a cégközlönybeli közzététel folyamánként érkező érdeklelt bejelentéseken túl – a cégbíróság köteles és jogosult. Kiemelt érdek fűződik ahhoz, hogy a megszüntetésre kerülő cégek vagyona a lehető legteljesebb körben felmérésre kerüljön, hiszen ellenkező esetben pótlólagos eljárásokra (vagyonrendezésre) kerülhet sor, amely ismételten költséget és munkaterhet generál. A jelenleg hatályos

szabályok annyit rögzítenek, hogy az adatszolgáltatást teljesítő szervek soron kívül és térítésmentesen szolgáltatnak adatot a kényszersztörlesztés alatt álló cég vagyona vonatkozásban, azonban az információáramlás ebből következően főleg papíralapon történik. Elektronikus lekérdezésre vonatkozó előírást kizárólag az ingatlan-nyilvántartás tekintetében tartalmaz a törvény, azonban a gyakorlati tapasztalatok nem kedvezőek.

A módosítás immáron elektronikus útra tereli a cégbíróság által lefolytatandó vagyonfelmérés módját. Ez több előnnyel jár. Egyrészt jelentős hatékonyságnövelés valósítható meg, másrészt jelentősen gyorsítható az eljárás, és nem utolsósorban jelentős költségmegtakarítással jár. A cégbíróság gyakorlatilag egy elektronikus üzenet „elkészítésével” valamennyi, a cég vagyona tekintetében érdemi információval rendelkező szervezetet képes elérni.

A vagyonfelmérésben részt vevő szervezetek számára sem jelenthet az elektronikus kommunikáció problémát. A hatóságok már jelenleg is alkalmaznak/alkalmazhatnak elektronikus kommunikációt eljárásaikban; a közjegyzők, végrehajtók évek óta rendelkeznek hivatali elektronikus aláírással. Az adatszolgáltatás tartalma tekintetében a törvény nem közhiteles igazolás küldését várja el a megkeresett szervezetektől, hanem a vagyona vonatkozó adatszolgáltatást, vagyis például a földhivatalok megkeresése esetén helyrajzi szám közlését tulajdoni lap megküldése nélkül.

Amennyiben a vagyonfelmérés és a bejelentések adatai alapján az eljárásban szükség van a vagyona vonatkozó, közhiteles nyilvántartásból származó igazolásra, adó- és értékbizonyítványra, a cégbíróság intézkedik azok beszerzése iránt. A kényszersztörlesztési eljárás lezárásáról szóló végzésben új elemként a cégbíróság feltünteti a bejelentett követelések jogosultjait, a feltárt vagyont, valamint a bejelentett követelések teljes összegét is.

A vagyont hatékonyabb feltárása eredményeként az eljárás lezárására is megalapozottabban kerülhet sor. A módosítás csupán a szükséges módosításokat vezeti át az eljárás lezárásának szabályain. A hatályos szabályozásban rögzített esetek továbbra is fennmaradnak: a) nincs követelés, nincs vagyont; b) van követelés, nincs vagyont, vagy nincs a felszámolási eljáráshoz elegendő vagyont; c) van követelés, és van a felszámolási eljáráshoz elegendő vagyont; d) van követelés, vagyont vélhetően fedezetelvonó ügylet miatt nincs; e) nincs követelés, van vagyont.

A fenti eseteket bővíti a módosítás azzal, ha a cég bírósági peres vagy nem peres eljárásban érdekelt fél. A törvény változtat azon az eseten, ha a cégnek munkavállalója van, de egyébként nem elegendő a vagyona egy felszámolási eljárás lefolytatására.

A korábbi rendszerben ebben az esetben felszámolási eljárás indult, amelyben a felszámoló feladata az egyszerűsített felszámolás lebonyolítása, és a Bérgarancia Alapból történő támogatás igénylése. E rendszeren változtat a törvény, kimondva azt, hogy kénysztörlési eljárásban, ha munkavállalói igénybejelentés történik (bérkövetelés vagy a munkáltató jogutód nélkül megszűnésével összefüggésben okiratok kiadása), és a felszámolási eljárás kezdeményezéséhez szükséges feltételek egyébként nem állnak fenn, a munkavállalókkal kapcsolatos feladatokat a felszámoló névjegyzékből kirendelt felszámoló látja el, előre meghatározott díjazás ellenében. Abban az esetben, ha van követelés, de vagyon hiányában a kénysztörlési eljárás lezárásra, a cég törlésre kerül, a cégbíróság – a későbbi igényérvényesítés megkönnyítése érdekében – a végzésében a követelésekre és a vagyonra vonatkozó legfontosabb információkat rögzíti. A vagyonfelmérés hatékonyságának növelésével a Ctv. immár tartalmazza azokat a szempontokat is, amelyek alapján a cégbíróság joggal következtethet arra, hogy a cégnek azért nincs vagyona, mert azt csalárd módon kivonták. A törvény külön nem mondja ki az új Ptk.-ból (illetve a hatályos jogból is) következő elemet, vagyis ha a céget a cégbíróság kénysztörlési eljárásban törölte a cégjegyzékből, a cég tartozásaiért a tag a cég jogutód nélküli megszűnésének szabályai szerint felel. Vagyis ha korlátlan tagi felelősség állt fenn a cég működése során, az igaz a jogutód nélküli megszűnéskor fennmaradt hitelezői követelések tekintetében is. Ha korlátozott volt a tagi felelősség, akkor a volt tag felelőssége a társaság megszűnéskor felosztott társasági vagyonból a tagnak jutó rész erejéig áll fenn.

A Ctv.-ben azokat az eseteket kell megjeleníteni, ahol a tag vonatkozásában korlátozott tagi felelősségének áttörésére kerül sor, illetve vezető tisztségviselő esetén a felelőssége átfordult, és már nem a gazdasági társaság érdekeit kellett volna kizárólag szem előtt tartania, hanem már felelt a hitelezők érdekeinek figyelembevételéért is. A hatályos 118/A. § is ezen esetekre állít fel szabályrendszert, azonban az új Ptk. előírásai lehetőséget teremtettek arra, hogy ezen felelősségi esetek és az anyagi jogi szabályok közötti összhang megerősítésre kerülhessen. Így a jövőben a felelősségáttörés alóli mentesülés nem a kénysztörlést megelőző okokra figyelemmel történhet, hanem úgy, hogy a tag bizonyítja, hogy a hatályos jogban is ismert visszaélészerű magatartásokat nem követte el. Az új Ptk. 3:2. §-a alapján a korlátozott tagi felelősség áttöréséhez visszaélészerű magatartás szükséges, amely viszont nem feltétlenül feleltethető meg a kénysztörléshez vezető okokkal (pl.: végelszámolási határidő eltelte). Ugyanakkor nem kizárt, hogy a megszűntnek nyilvánítást megelőző tagsági magatartás megvalósít visszaélészerű magatartást, akár a hátrányos üzletpolitika, akár a törvényes működéssel ellentétes döntések meghozatala által. Fontos rámutatni arra, hogy a szabályozás immár nemcsak a többségi befolyással rendelkező tagot teszi

perelhetővé, hanem bármely korlátozott tagi felelősséggel rendelkező tagot. Ennek oka részben az, hogy az új Ptk. sem tesz különbséget, részben az a felismerés, hogy összehangolt tagi magatartás esetén a visszaélészerű magatartást kisebb tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonosok is megvalósíthatják. A felelősség áttörésénél az eredményt kell figyelembe venni, és másodlagos kérdés, hogy a cégbeli döntés milyen szavazati aránnyal rendelkező tagok szavazatával jött létre.

A vezető tisztségviselő vonatkozásában a szabályozás lényegében a korábbi elgondolást követi. A vezető tisztségviselő Ctv. alapján történő perlésére abban az esetben kerülhet sor, ha a cég törlésére követelés bejelentése, de a felszámolási eljáráshoz szükséges vagyon hiányában kerülhet sor, megállapítható, hogy a cég fizetéseképtelensége gyakorlatilag fenn áll. Ebből következően a fenyegető fizetéseképtelenség mint a fizetéseképtelenséget megelőző állapot is fenn kellett, hogy álljon. A szabályozás így abból az előfeltevésből indul ki, hogy ebben az esetben a vezető tisztségviselő felelőssége az új Ptk. 3:118. § alapján biztosan bekövetkezett, illetve maga a kénysztörlési szabályrendszer is rögzít immár egy speciális „wrongful trading” szabályt (116. § [3] bek.). A szabályozás a korábbihoz hasonlóan lehetővé teszi volt vezető tisztségviselő perlését is, azonban már nem tartalmaz 3 éves időkorlátot, ennek oka, hogy a fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkeztét a jogalkotó előre nem ismerheti. A mentesülés rendszere kétfokú. Egyrészt mentesül a vezető tisztségviselő, ha bizonyítja, hogy nem az ő magatartása, intézkedése miatt, megbízatásának ideje alatt következett be a fenyegető fizetéseképtelenség. Ha a fenyegető fizetéseképtelenség miatta vagy az ő megbízatása alatt következett be, (másrésztől) mentesül, ha az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárt minden intézkedést megtette. Ezen intézkedések felsorolását nyilvánvalóan nem tartalmazhatja a törvény, az eset összes körülményei alapján kell megítélni azt, megfelelően járt-e el a vezető tisztségviselő. A szabályozás továbbra is fenntartja a hitelezői érdeksérelemre vonatkozó vélelmeket, pontosítva, kiegészítve azokat. A szabályozás immár világossá teszi a hitelezői státusz feltételeit. A hitelezői minőséget a cégbíróság a kénysztörlési eljárásban nem vizsgálja, így az eljárást lezáró végzésében csupán felsorolja a bejelentett követelések jogosultjait.

6. A gyakorlatban előforduló problémák megválaszolása

A társas vállalkozások tekintetében a gyakorlatban az volt megállapítható, hogy a gazdasági társaságok számára előírt, a Ptk. rendelkezéseivel való összhang megteremtését célzó társaságiszerződés-módosítási kötelezettség nem jelenti azt, hogy az

ehhez szükséges tagi jognyilatkozat bírósági ítélettel történő pótlására jogi lehetőség lenne. (BDT2016. 3515.) A Ptk. szerinti továbbműködésre vonatkozó határozat meghozataláig a gazdasági társaság a Gt. szabályai szerint működik, az e határozat meghozatalának céljából tartandó legfőbb szerve ülését ezért még a Gt. (és az annak megfelelő létesítő okirat) előírásai szerint kell összehívni. (BDT2015. 3349. I)

Nincs akadálya annak, hogy a 2013. évi V. törvény hatálya alá tartozó kft. alapítása vagy tőkeemelése, vagy a 2006. évi IV. törvény szerinti kft. feltőkésítése során a hátralékos pénzbetét befizetésének időpontját a létesítő okirat, illetve a taggyűlési határozat két évnél hosszabb időben határozza meg. (BDT2015. 3383)

A Ptk. rendelkezésére való áttérést tartalmazó társasági határozat meghozatalától a határozat alapján a Ptk. rendelkezései azonnal hatályosulnak a tagok egymás közötti és a társaság és tagjai közötti jogviszonyokban, ehhez nincs szükség a határozattal eldöntött létesítőokirat-változás cégjegyzéki bejegyzésére. Emiatt az áttérést kimondó határozat meghozatalától kezdve a társaság határozatainak bírósági felülvizsgálatával kapcsolatos jogvitákra is a Ptk. rendelkezéseit (és perindítási határidőit) kell alkalmazni. (BDT2016. 3514.)

Egy cégnyilvántartásba bejegyzett kft. milyen időponttól kezdve köteles alkalmazni a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: új Ptk.) vonatkozó rendelkezéseit? Amennyiben a kft. jegyzett tőkéje nem éri el az új Ptk.-ban előírt hárommillió forintos minimumot, meddig köteles ennek az előírásnak eleget tenni? (31/2014. Számviteli kérdés)

Az új Ptk. hatálybalépésekor a cégjegyzékbe bejegyzett, valamint a bejegyzés alatt álló gazdasági társaság az új Ptk. hatálybalépését követő első létesítő okirat módosításával egyidejűleg köteles az új Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködéséről dönteni és a vonatkozó legfőbb szervi határozatot a cégbírósághoz benyújtani. A gazdasági társaságnak az új Ptk. rendelkezéseit ez utóbb említett döntés időpontjától, ennek hiányában a közkereseti társaság és betéti társaság esetén 2015. március 15-étől, korlátozott felelősségű társaság, részvénytársaság és egyesülés esetén 2016. március 15-étől kell alkalmaznia, és ezt követően létesítő okirata nem tartalmazhat az új Ptk. rendelkezéseivel összhangban nem álló rendelkezést. A létesítő okiratot az új Ptk.-val összefüggésben nem kell módosítani, ha annak módosítása csak abból az okból volna szükséges, hogy a létesítő okirat – általános hivatkozásként – a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.). rendelkezéseire utal. Ha azonban a létesítő okirat egyéb okból módosul, a társaság köteles az e bekezdésben foglalt változást is azon átvezetni.

Illeték és közzétételi költségterítés megfizetése nélkül lehet a cégbírósághoz benyújtani az erre utaló társasági határozatot, továbbá a változásbejegyzési kérelmet, feltéve, hogy az ahhoz csatolandó létesítő okirat módosítása kizárólag az új Ptk. rendelkezéseihez történő igazítás, illetve az új Ptk. eltérést engedő szabályainak alkalmazása miatti módosításokat tartalmaz

Amennyiben az új Ptk. hatálybalépésekor bejegyzett vagy bejegyzés alatt álló korlátolt felelősségű társaság jegyzett tőkéje nem éri el a hárommillió forintot, legkésőbb 2016. március 15-éig köteles a törzstőkéjét megemelni vagy átalakulni, egyesülni azzal, hogy a tőkeemelésről az új Ptk. rendelkezéseinek alkalmazásával határozhat.

A jegyzett tőke megemeléséről szóló döntésig a társaságnak a Gt. rendelkezéseit kell alkalmaznia, és az új Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködésről, a társasági szerződés erre irányuló módosításáról nem határozhat.

Eljárási illetékrendekezés a kötelező törzstőke emeléssel összefüggésben (2016/74. Adózási kérdés)

A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a Ptké.) 11. §-a előírja az alapítványok, egyesületek és egyéb gazdasági társaságok részére létesítő okirataiknak az új Ptk. hatályos rendelkezéseihez való igazítását 2016. március 15-ig. A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény módosításáról szóló 2016. évi I. törvény 3. § (2) bekezdése azonban egy évvel meghosszabbította a határidőt azon korlátolt felelősségű társaságok esetében, melyek jegyzett tőkéje nem éri el a 3 millió forintot. Ezen törvény módosította a változásbejegyzéssel összefüggő illetékre vonatkozó rendelkezést is.

A Ptké. 2016. március 10-ig hatályos 12. § (4) bekezdése alapján illeték és közzétételi költségterítés megfizetése nélkül lehet a cégbírósághoz benyújtani változásbejegyzési kérelmet, feltéve, hogy az ahhoz csatolandó létesítő okirat módosítása kizárólag a Ptk. rendelkezéseihez történő igazítást, illetve a Ptk. eltérést engedő szabályainak alkalmazása miatti módosításokat tartalmaz. Ez a rendelkezés azonban azt is előírta, hogy egyéb cégadatot is érintő változás esetén az illetékmentesség nem alkalmazható.

Azaz amennyiben a cégek egyidejűleg más változást is bejelentettek, úgy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45. § (5) bekezdése alapján a vagyonban bekövetkezett változás bejelentésre előírt, a cégbejegyzési illeték 40%-ában meghatározott mértékű illetéket kellett fizetniük.

Ezzel szemben, ha a cégek azt az eljárást követték, hogy külön jelentették be a tőkeemelést, és külön a további változásokat, a tőkeemelés bejelentése után érvényesíthették a Ptké.-ben rögzített kedvező illetékszabályt, a további változásokat pedig alacsonyabb tételű illetékekkel érvényesíthették, mivel azok így már nem kötődtek a cég vagyonában bekövetkezett változáshoz, tehát csak a cégeljárásokra vonatkozó általános tételű eljárási illeték terhelte őket.

A Ptké. 12. § (4) bekezdésének 2016. március 10-ei hatálybalépéssel módosult szövege alapján, amennyiben a cég egyéb cégadatot érintő változást is bejelent, abban az esetben is csak az e cégadat módosítására vonatkozóan egyébként fizetendő illetéket és közzétételi költségterítést kell megfizetni. A legtöbb esetben ez az általános változásbejegyzési illetékmérték (15 000 forint).

Emellett a korábbi rendelkezésekkel összefüggésben egy visszatérítési rendelkezés is található az Itv. 99/M. §-ában.

A cégeknek legkésőbb 2017. március 15-éig kell ezzel kapcsolatos kérelmüket az állami adóhatóságnál előterjeszteni. A kérelem benyújtásával egyidejűleg a cégbíróság változásbejegyző végzésével és a cég legfőbb szerve tőkeemelésről és a cég Polgári törvénykönyv szerinti továbbműködéséről szóló határozatának másolatával igazolni kell, hogy a cég az eljárási illetéket a fent említett eljárás vonatkozásában fizette meg 2014. március 15. és 2016. március 9. között.

A feltételeknek megfelelő kérelem esetén az adóhatóság visszatéríti a megfizetett illetékből a Polgári törvénykönyv szerinti továbbműködéshez nem kapcsolódó változásbejegyzés illetékét meghaladó részt. (NAV KI Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatási Főosztály 2016., 3156731569; AVÉ 2016/11)

Konklúzió

A korlátolt felelősségű társaságok jelentős részben nem vagy csak nagyon nehezen fognak tudni eleget tenni kötelező törzstőkeemelési kötelezettségüknek, melynek alapvetően álláspontom szerint két oka van. Az egyik a jogszabályok ismeretének hiánya, valamint annak a hiánya, hogy ezek következményeit nem tudják felmérni. Ebből következően több esetben dezinformáltságból eredően sem emelnek majd törzstőkét. Mindez jól nyomon követhető volt a személyegyesítő társaságok esetén, ahol csak az volt a kötelezettség, hogy az új Ptk.-hoz igazodva döntsenek a továbbműködés felől. Ezt is rengeteg cég elmulasztotta, csupán akkor vették komolyan a rendelkezéseket, amikor a cégbíróság felszólítást küldött, törvényi figyelmeztetéssel. A másik ok, amiért a vállalkozók lezseren kezelik a szabályokat, az az, hogy a törvényben rögzített határidők gyakran a teljesítési kötelezettség előtti napon módosulnak. Így volt ez a kft.-k kötelező törzstőkeemelési határideje esetében is, hiszen a Ptké. először két évet biztosított erre, majd a két év lejárta előtti napokban további egy év állt még rendelkezésre. Ez pedig azt eredményezi, hogy lazábban állnak a határidőkhöz, hiszen azt majd úgymód módosítják.

A másik indok az, hogy a kft.-k jelentős részben nem rendelkeznek annyi tartálékkal, hogy a törzstőkén felüli vagyon terhére eszközöljék a tőkeemelést, továbbá a tagok önerőből nem képesek minderre. Ebben az esetben vagy át kell alakulni, vagy meg kell szüntetni a céget.

Amennyiben erre nem kerül sor, úgy minden esély megvan arra, hogy a kényszerterelési eljárás meginduljon. Ebben az esetben viszont a tagok és a vezető tisztségviselők jövője igencsak veszélyben forog a gazdasági szektorban, hiszen az ötéves elteltást csak abban az esetben tudják elkerülni, ha a társaság valamennyi hátralékát kiegyenlítik.

Hivatkozások

1990. évi XCIII. törvény – az illetékről

2006. évi IV. törvény – a gazdasági társaságokról

2006. évi V. törvény – a cégnyilvánosságról, bírósági cégeljárásról és végelszámolásról

2013. évi CLXXVII. törvény – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről

2016/74. Adózási kérdés – NAV KI Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatási Főosztály
2016., 3156731569; AVÉ 2016/11.

31/2014. Számviteli kérdés

BDT2015. 3349. I.

BDT2015. 3383

BDT2016. 3514.

BDT2016. 3515.